

מ"ת 17734/01/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 17734-01-23 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופטת דגנית משעלי ביטון
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים פלוני
מעמד. כינוי צד ג'

החלטה

רקע:

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה סתם- בן זוג ואיומים.
2. בהתאם לעובדות כתב-האישום, ביום 31.12.22 תקף המשיב את המתלוננת בכך שהיכה בראשה במכת אגרוף ובעט במותנה. המתלוננת נפלה ארצה. בהמשך, המתלוננת הסתגרה בחדר הכביסה והתקשרה לבן זוגה הקודם, מר פבל לאין (להלן: "פבל"), וביקשה שיזמין משטרה.
- בנוסף, מיוחס למשיב כי במועדים שונים איים על המתלוננת באומרו שלא תגיע עד לבית ושיערוף את ראשה.
3. המשיב שוחרר ביום 12.01.23 למעצר בית מלא בפיקוח, לצד חתימה על התחייבות, ערבות צד ג', והרחקה מהמתלוננת.

טיעוני הצדדים:

4. ב"כ המשיב טען כי ישנו כרסום בראיות לאור גרסאותיה השונות של המתלוננת שאין מסתדרות עם גרסאותיהם של העדים.
- כמו כן, טען כי המתלוננת סובלת מבעיית אלכוהול ואין לסמוך על גרסאותיה.
5. ב"כ המבקשת ציינה כי ישנן ראיות לכאורה להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו.
- נטען כי מלבד גרסאות המתלוננת, ישנה עדותו של פבל אשר תומכת בנטען בכתב האישום וגרסת המשיב עצמו שמסר כי לא נותן למתלוננת לצאת מהבית. כמו כן, ממצלמות הגוף של השוטרים, ניתן להבחין כי המתלוננת חוששת לחייה.

בחינת התשתית הראייתית:

אירוע התקיפה מיום 31.12.22:

6. מהודעתה הראשונה של המתלוננת מיום 31.12.22 עולה כי לדבריה המשיב **לא הרביץ לה לפני כן**, אולם היום **נתן לה מכה בראש ובעיטה באזור הכליות**, שכן לא מצא חן בעיניו שהיא נפגשת עם הגרוש שלה, ולכן התנפל עליה מקנאה.
7. בהודעתה השנייה מיום 04.01.23 מסרה המתלוננת כי גרושה פבל, חיכה מחוץ לביתה על מנת לקחת את הילדה למשמורת, כאשר עלתה בחזרה לדירתה, המשיב **נתן לה מכה עם היד בראש ומכה בכליות מצד ימין, כתוצאה מהאמור נפלה על הספה**. המתלוננת מוסרת כי **בשלב בו היא נפלה על הספה, בתה דיאנה הגיעה למקום**. בסמוך לכך היא ברחו לחדר כביסה על מנת שהמשיב לא ימשיך להכותה. לדבריה לאחר המכה שהמשיב נתן לה, החל לרדת לה **דם מהראש ובתה דיאנה קילחה** אותה כאשר ממשיך לרדת לה דם. כמו כן, מוסרת כי המשיב שבר את הצלחות בתוך הכיור.
8. על אף שבהודעתה הראשונה מסרה המתלוננת שהמשיב לא הכה אותה בעבר מסרה בעדות זו כי **המשיב תוקף אותה שלוש פעמים בשבוע**, ומבקשת שהחוקר לא ירשום זאת.
9. בהודעתה השלישית מיום 04.01.23 מסרה המתלוננת כי היא מפחדת להעליב את המשיב ומשירדה לשוחח עם פבל, היא העליבה אותו. **מתארת כי המשיב לא תקף אותה** וכי הזמינה משטרה משום שרצתה שירחקו אותו ממנה. כאשר החוקר מפנה אותה לעדותה הקודמת לפיה המשיב תקף אותה ואף גרם לה לחבלה, היא מבקשת שיסגרו את התיק כי היא צריכה ללכת הביתה.
10. מהודעתה של דיאנה וורובייב, בתה של המתלוננת ילידת 2005, מיום 04.01.23 עולה כי אמא שלה התקשרה ובקשה לדעת מה מס' הטל של מוקד 100 היא נתנה לה את הטל והאם ניתקה לפיכך הגיעה למקום אולם היא הגיעה לאחר הגעת השוטרים למקום.
- בהודעתה השנייה של דיאנה וורובייב, מאותו היום מסרה לחוקר כי הגיעה כאמור לאחר הגעת השוטרים ולא כפי שטענה אמה שהיא הגיעה כאשר היא נפלה מהספה. הבת לא מאשרת את טענת האם באשר למועד הגעתה או ביחס לשטיפת החבלה על ראשה היא מכחישה וטוענת שהגיעה רק אחרי השוטרים.
11. הודעתו של פבל לאין מיום 04.01.23: מתאר כי המתלוננת התקשרה אליו ואמרה לו כי המשיב הרביץ לה בראש והוא הזמין משטרה.
12. המשיב בגרסאותיו מכחיש את עבירות התקיפה ומציין כי מדובר במתלוננת ששותה לשוכרה. לדבריו כאשר המתלוננת שותה, הוא **אינו מסכים לה לצאת לבד מהבית** משום שהיא בקושי יכולה לעמוד. לדבריו ביום האירוע החביא את בקבוקי הוודקה משום שהמתלוננת הייתה שיכורה, והיא איימה כי אם לא יחזיר לה את הבקבוקים היא תזמין משטרה. לדבריו כאשר המתלוננת הייתה במרפסת, הוא שבר צלחת אחת משום שכעס שהצלחות היו מלוכלכות.
13. עימות שנערך בין המשיב והמתלוננת מיום 04.01.23 (שעה 13:29): המתלוננת מאשרת כי המשיב תקף אותה

ונתן לה מכה בראש ובכליות וכן שבר צלחות. לאחר מכן המתלוננת שמה ידיה על אוזניה ואומרת שהכל לא נכון והיא אינה מוכנה להמשיך בעימות.

14. דוחות פעולה של השוטרים מיום האירוע 31/12/22 (סולומון איוב, אורי קסאי, רמי כהן) מהדוחות עולה כי השוטרים מגיעים לבית המתלוננת בעקבות דיווחו של פבל. בהגיעם המשיב בבית והוא מוסר להם שהמתלוננת בחדר הכביסה והיא שיכורה. לבקשת השוטר התקשרה המתלוננת לביתה ובאמצעותה תורגמו דבריה של המתלוננת. הבת מסרה כי לדברי המתלוננת המשיב בעט בראשה ובגבה.

15. דו"ח תובנות מצלמות גוף מיום 01.01.23 (האמור מבוסס על דו"ח התובנות שכן דיסק מצלמות הגוף שהוגש לבית המשפט הינו ריק מתוכן)

צוין כי בהגיעם של השוטרים לביתה של המתלוננת, המשיב פותח להם את הדלת ומוסר כי המתלוננת בחדר. השוטר נכנס לחדר ונעזר בחברה של המתלוננת דוברת השפה (בהמשך הוברר שזו ביתה), וממנה נמסר כי המשיב הרביץ למתלוננת בראש ובעט בה. מוסרת לה כי המשיב לא אהב שהיא דיברה עם הגרוש שלה, לכן כאשר חזרה לדירתם הוא הרביץ לה בראש ובעט בה, לאחר מכן היא סגרה עצמה בחדר ושמעה רעש של צלחות נשברות. צוין כי ישנן צלחות שבורות בכיור. המתלוננת משוחחת בטלפון ואומרת כי המשיב **שוב** הרביץ לה.

16. תמלול השיחה בין שוטרת למתלוננת- הבת דיאנה שמתרגמת (סרטון מספר 10559851)

המתלוננת מוסרת לדיאנה כי המשיב הרביץ לה בראש חזק ואז בעט.

בהמשך מתחדשת השיחה בין המתלוננת לשוטרת דוברת השפה הרוסית מוסרת כי המשיב לא אוהב שפבל מתקשר ומתכתב עמה. מתארת כי היא ירדה למטה, אמרה לפבל שהילדה ישנה, וכשעלתה לדירתה, המשיב הרביץ לה ובעט בה. מוסרת כי ילדתה ראתה את המעשים, וכי המשיב שבר כלים והיא הסתגרה בחדר. כאשר נשאלה האם זאת הפעם הראשונה שהמשיב הרביץ לה, השיבה כי היו מקרים אבל היא לא "מכרה" אותו.

17. בשיחה טלפונית עם אמה, המתלוננת מוסרת לה כי המשיב **שוב** הרביץ לה.

18. תמלול השיחה בין החוקר ציון למתלוננת :

החוקר ציון מגיע עם שוטרים לבית המתלוננת ביום 4.1.23 וביום 5.1.23. השיחה מיום 5.1.23 מוקלטת. במהלך השיחה מוסרת כי היא מפחדת מהילדים של המשיב. כמו כן, ציינה כי היא מפחדת מוולנטינה משום שהיא הגיעה לחנות חן מרקט ואיימה עליה שתעזוב את המשיב, אחרת היא תיקח לה את הילדה באמצעות הרווחה, **ולכן היא חזרה בה מגרסתה בעימות עם המשיב.**

מסקנה בדבר התשתית הראייתית ביחס לאירוע התקיפה:

19. כאמור בהודעתה הראשונה מסרה אודות אירוע התקיפה ולכך נמצא חיזוק בגרסתו של פבל אשר אליו התקשרה מיד ומסרה לו שהוכתה והוא הזמין משטרה.

בהודעתה השנייה הוסיפה פרט מהותי לפיו הבת הגיעה מיד כאשר נפלה מהספה ואף שטפה את ראשה מדם. אלא

שעדות זו נסתרת בעדות הבת אשר חוזרת ואומרת שהגיעה לאחר הגעת השוטרים ולא כאשר אמה נפלה מהספה. המתלוננת ניסתה להסביר אודות הסתירה לשוטרים ומסרה שאולי הבת לא זוכרת או לא שמה לב (מזכר של השוטר יהודה דהן מיום 5.1.23). מדוחות הפעולה עולה כי כאשר הגיעו השוטרים בתה של המתלוננת לא היתה שם והמתלוננת התקשרה אליה כדי שתסייע בתרגום. מכאן שגרסת הבת ליפה הגיעה לאחר הגעת השוטרים מתיישבת עם דוחות השוטרים ומתחזקת המסקנה כי הבת לא היתה שם בעת האירוע בוודאי לא כאשר נפלה מהספה.

20. בהודעתה השלישית חוזרת בה המתלוננת מגרסתה וטוענת כי המשיב לא תקף אותה והיא רק רוצה שירחיקו אותו ממנה.

גם בעימות בתחילה מאשרת תקיפה אך בהמשך חוזרת בה.

21. ישנו קושי בקביעת ראיות לכאורה שכן מחד די בעדות המתלוננת לצורך קביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה, אולם במקרה זה עדות המתלוננת אינה עקבית- ככל הנראה בשל חששות מצידה של המתלוננת - שמוסרת כי היא אינה מפחדת מהמשיב, לדבריה חזרה בה מגרסתה משום שחששה מאיומיה של ולנטינה, לפיהם היא תיקח לה את ילדה באמצעות הרווחה- מאידך ישנה סתירה מהותית בין גרסתה לבן גרסת בתה בפרט מהותי.

22. לכך יש להוסיף שהגם שהמתלוננת טענה לחבלה ודמם בראשה אין תיעוד לחבלות או תעודה רפואית. עוד יצוין כי לפי דוחות הפעול הגיע מד"א למקום אך המתלוננת לא נזקקה לטיפול רפואי.

23. סיכומו של דבר בשלב זה ישנן ראיות לכאורה לעבירת התקיפה אולם הסתירה לעדות הבת מחלישה במידה מסוימת את עוצמת הראיות.

התשתית הראייתית לעבירת האיומים:

24. בכתב האישום נטען כי במועדים שונים איים המשיב על המתלוננת באומרו שלא תגיע עוד לבית ושיערוך את ראשה.

25. בהודעתה הראשונה של המתלוננת היא מתארת שהמשיב **לא מרשה לה לצאת מהבית בלעדיו** למעט יציאה לעבודה, והוא מאיים שאם תצא בלעדיו הוא יערוך לה את הראש. מוסרת כי אינה רוצה להתלונן עליו ורק מבקשת שירחיקו אותו ממנה. עוד מוסרת כי המשיב **מאיים עליה באופן קבוע**, וכי היא מפחדת ממנו משום שהוא התחיל לשבור כלים.

26. במקרה נוסף, כאשר נשאלה האם היו אירועי אלימות קודמים, המתלוננת משיבה בחיוב אך מוסרת כי לא רצתה "למכור" את המשיב.

27. בעדותה השנייה מסרה המתלוננת היו **אירועים רבים בהם המשיב איים** שייקח ממנה את הדירה ואת הילדה שלה אם לא תעשה מה שמצופה ממנה לעשות בביתה. מתארת כי אסור לה להכניס את אמה לביתה ואף לא לדבר עמה ועם פבל.

28. בתה דיאנה בהודעתה מסרה כי **ידעה שהייתה אלימות מילולית וכי המשיב איים על המתלוננת**, אך לא

אלימות פיזית. מוסרת כי המתלוננת אמרה לה שהמשיב מאיים עליה שלא תצא מהבית וכי **היא מפחדת ממנו**.

29. פבל מוסר בהודעתו כי **היו בעבר אירועי אלימות נוספים**. כאשר נשאל האם המתלוננת סיפרה לו על איומים מצד המשיב, השיב בשלילה.

מסקנה בדבר התשתית הראייתית ביחס לעבירת האיומים:

30. המתלוננת מוסרת איום ספציפי לפיו אם תצא בלעדי המשיב הוא יערוף את ראשה. בעדותה מוסרת נוסף אמרות כלליות לפיה הוא נוהג לאיים עליה איומים שונים אם לא תעשה את המצופה ממנה.

31. יתר העדים מחזקים את גרסת המתלוננת אולם החיזוק מתייחס לאמירות הכלליות ולא לאמירת איומים הקונקרטית כמפורט לעיל.

32. מכלול הראיות המפורטות לעיל ביחס לאירועי האיומים, מקים פוטנציאל ראייתי להרשעה בעבירות האיומים.

33. בסיכומם של דברים ישנן ראיות לכאורה אולם ישנה חולשה מסויימת ביחס לעבירת התקיפה לאור הסתירה לעדות הבת (בשים לב לכך שהמאשימה לא ייחסה למשיב עבירת תקיפה הגורמת חבלה) וכן ראיות לכאורה לעבירת האיומים.

34. המשיב משוחרר בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח ואני סבורה כי בעת הזו יש בתנאים כדי לאיין המסוכנות הנובעת מהמיוחס למשיב והכל כמפורט לעיל.

ניתנה היום, ח' שבט תשפ"ג, 30 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.